

δέλτοις τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Καὶ γνήσιον τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος τέκνον ὁ Κρατῆζας ἀφίνει ἀγῆρω τὴν μνήμην τῶν ἰδίων ἀγώνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς τοῦ Ἕλληνοσ.

Ἀπῆλθε κομίζων ἔπαθλον τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν χάριν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, καὶ ἔσεται αἰωνία ἡ τιμὴ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὅσων τὸ προαιώνιον τῆς ἐλευθερίας πνεῦμα, ἡ ζωὴ καὶ ἡ δόξα εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα τοῦ ἑλληνικοῦ ὄνοματος.

Ἀθῆναι τῆ 3 Αὐγούστου 1882.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΩΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΩΝ ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΩΝ (CORSETS).

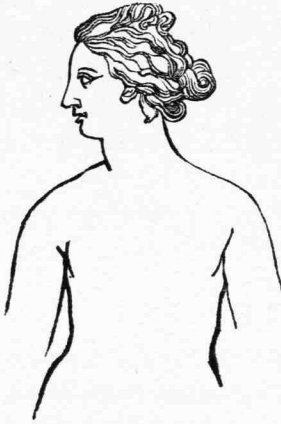
«Ἡ χάρις, εἶναι ὠραϊότης κινουμένη.»

«Lessing»

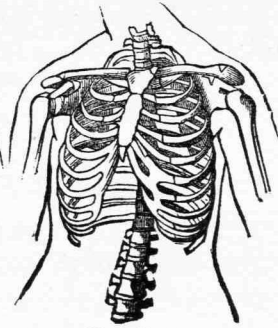
Αν καὶ αἱ χαλκογραφίαι ἄς καταχωρίζομεν παρουσιάζουσι λεπτομερείας ἀνατομικάς, τῶν ὁποίων ἡ θέα δυνατὸν νὰ φανῆ εἰς τινὰς τῶν ἀναγνωστριῶν ἡμῶν οὐχὶ λίαν εὐάρεστος, προὔτιμήσαμεν ἐν τούτοις νὰ μὴν ἀπορρίψωμεν αὐτάς, ἀποβλέποντες πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τε ὠφελείας καὶ ἠθικῆς. Τὰ σχήματα 1 καὶ 2 παριστῶσιν τὴν Ἀφροδίτην de Medicis, ἣτις θεωρεῖται δικαίῳ τῷ λόγῳ ὡς ἐξαιρετος συνάμα καὶ ἐκφραστικώτατος τύπος γυναικείας καλλονῆς. Ὁ σκελετὸς αὐτῆς μᾶς δεικνύει τὰ ὁστᾶ ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῶν καταστάσει.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου τοῦ 3ου σχήματος παρουσιάζουσιν νεάνιδα τινὰ, ἣτις ἠθέλησε νὰ γείνη λεπτὴ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῆς φύσιν περικλείουσα τρόπον τινὰ τὸ ἥμισυ τοῦ σώματός της ἐντὸς στηθοδέσμου. Τὸ σχῆμα 4 δεικνύει τὴν λυπηρὰν κατάστασιν τοῦ ὀστεώδους σώματός της, οὕτινος ἀληθῶς ἡ θέα ἐγκαταλείπει ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν τὰς πλέον μελαγχολικάς ἐντυπώσεις. Ἀναπνοῇ

συνεχῆς καὶ βεβιασμένη, καρδιακοὶ παλμοὶ, αἷμα κακῶς ἀεριζόμενον, χώνευσις ἐπίπονος, καὶ συνεπίεξις τούτων ἀδυναμία τῶν ὀργάνων, κάμψις τῆς σπονδυλικῆς στήλης, λύγισμα τοῦ ἀναστήματος.

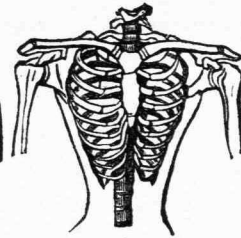
Σχ. 1.

Σχ. 2.

Σχ. 3.

Σχ. 4.

τος, τέλος δὲ φοβεραὶ ἀσθένειαι καταλήγουσι καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον. Ἴδου κακὰ τινα προσερχόμενα ἐκ τῶν πολὺ ἐσφιγ-

μένων στηθοδέσμων, παραλείπομεν ὅμως χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν ἡμῶν τὰς ἀναριθμητοὺς ἐπιβλαβεῖς συνεπειάς, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῶν ὀπλίσεων τούτων.

Αἱ εἰκόνας δύνανται νὰ ταῖς ὁμιλήσωσι καὶ συμβουλευσῶσιν ἀρκετὰ σαφῶς, ἐν ἀνάγκῃ ὅμως ἄς συμβουλευθῶσιν καὶ τοὺς ἰατροὺς αὐτῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ταῖς εἴπωσι πλεῖονα.

Εἰς δὲ τὰς δυσπιστούσας καὶ περιέργους, εὐκόλως δύναται ὁ ἰατρὸς νὰ παρουσιάσῃ ζωηροτάτην εἰκόνα, δεικνύων ἀμφοτέρους τοὺς σκελετούς.

Σπεύδομεν ὅμως νὰ προσθέσωμεν, ὅτι δὲν καταδικάζομεν, εἰμὴ τοὺς ὑπὲρ τὸ δέον ἐσφιγμένους στηθοδέσμους, ἀναγνωρίζοντες καὶ ἡμεῖς τὰ πλεονεκτήματα τούτου τοῦ στολισμοῦ ὅστις δίδει εἰς τὸ σῶμα τὴν πρόσφορον διατήρησιν, ἐμποδίζων αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νὰ κλίνη καὶ νὰ λαμβάνῃ διαφόρους μορφάς, συμφώνως πρὸς τὰς μαλθακὰς στάσεις καὶ κινήσεις, ἃς μένον ἐλευθέρον τὸ γυναικεῖον σῶμα τείνει νὰ καταλάβῃ. Πρὸς ἀναπλήρωσιν λοιπὸν τῶν γυμναστικῶν ἀσκήσεων, αἵτινες εἰσὶ πάνυ ἄγνωστοι, ἀντικαθίστανται ὅμως καὶ αὐταὶ ὑπ' αὐτῶν κατὰ προτίμησιν ἢ διὰ μιᾶς Quadrille ἢ δι' ἑνὸς Valse τοῦ Strauss.

Ἄλλ' ἐπιτραπέσιω ἡμῖν, εὐγενεῖς κυρίαί, ν' ἀποφανθῶμεν ἐνταῦθα μὲ ὄλους τοὺς εὐγενεστέρους τύπους τοῦ σεβασμοῦ, οὓς δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν ὁμιλοῦντες πρὸς ὑμᾶς ὅτι διατελεῖτε περιπλανώμεναι εἰς ἐντελῆ ἄγνοιαν, σεῖς αἱ γυναῖκες φανταζόμεναι, ἐὰν μὲν ἔχετε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἤσθε ὠραῖαι ὅτι προσθέτετέ τι εἰς τὴν φυσικὴν καλλονὴν καὶ χάριν ὑμῶν, δίδουσαι εἰς τὸ ἀνάστημά σας τὴν ψυχρὰν ἐκείνην ἀκαμψίαν, καὶ συγχρόνως τὸ σαθρὸν πρόσχημα, ὅπερ λυπηροτάτην ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ. Σεῖς δὲ αἱ φύσει καταδικασθεῖσαι νὰ ἤσθε κατώτεραι τῶν ὠραίων νομίζετε ὅτι ἀντικαθιστᾶτε τι τῆς ἀπωλεσθείσης ὠραιότητός σας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φαλινοῦφασμάτου πανοπλίας, Ὁραιότης καὶ ὑγεία εἰσὶν δύο προτερήματα στενωῶς συνδεδεμένα.

Τὸ λεπτὸν λοιπὸν ἀνάστημά σας, εἶναι προφανῶς ἀνάρμοστον καὶ ἀσυμβίβαστον μὲ τὸ ἐπίλοιπόν σας σῶμα, χάνετε δὲ ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὴν βάρβαρον πίεσιν τοῦ φαλαινίου ὄστου (baleine)

ἢ τοῦ χάλυβος, συνάμα ἐκλειπουσῶν ἐξ ὑμῶν καὶ ἀφελείας καὶ εὐκινήσις, αἴτινες δίδουσιν ἔκφρασιν, καθ' ὅτι καὶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ αἰσθημα εἰσὶν ἀνηλεῶς πεπεισμένοι κάτωθεν τῶν μηχανικῶν τούτων πανοπλιῶν, μὴ ἐμφανιζόμενοι εἰμὴ ἐκ κοπιώδους καὶ σφοδροῦ κινήματος, ὁμοιάζοντος πρὸς ψευδῆ ἄνθρωπον, κινούμενον δι' ἐλατηρίου ἢ ἀτμοῦ.

Τέλος εἴσθε ἢ δὲν εἴσθε ὑπεύθυνοι, σεῖς αἱ μητέρες διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἰδίων ὑμῶν τέκνων; Εἴσθε· δικτὶ λοιπὸν δὲν φοβήσθε μὴ τυχόν, ὅπερ φυσικὰ ἐπόμενον εἶναι νὰ μεταβιβάσθητε τοῖς ἀθώοις τούτοις πλάσμασιν, ἀδύνατον καὶ εὐπρόσβλητον ὑγείαν; Γνωρίζομεν κάλλιστα, ὅτι κατατρίβετε τὰ εὐτυχέστερα τῆς νεότητος ὑμῶν ἔτη, εἰς τὸ νὰ περιποιῆσθε αὐτὰ ἐντὸς τοῦ λίχνου των, τὸ γνωρίζομεν καὶ ἐγκαρδίως σὰς ἐπαινοῦμεν, ἐὰν ὁμως ἀντ' αὐτῶν τῶν θουσιῶν, εἰς αἰ· ἐκουσίως καταδικάζεσθε, ἐκπληροῖτε ἀλλέως πῶς τὸ μητρικὸν σας χρέος, θὰ ἠδύνασθε ἄραγε νὰ ἐξαγοράσθητε τὸ ἐλάττωμα τῆς σωματικῆς ὑμῶν καταστάσεως; Οὐδέποτε· θὰ ἐγκαταλείπατε λοιπὸν ἀναγκαίως τὴν λυπηρὰν καὶ ὀδυνηρὰν ταύτην κληρονομίαν τοῖς ἰδίοις ὑμῶν τέκνοις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1882.

PETIT-DUC.

Ο ΚΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ JERSEY

Ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ 1879 ἔθεωρεῖτο ἡ ὠραία Langley ὡς ἡ ὠραιότερα τῆς ἐποχῆς τῆς, ὡς ἡ ἡγεμονίς τῶν ὠραίων ἐν τῷ κράτει τῆς μεγάλης καὶ ἀρχαίας Ἀγγλίας. Αὕτη ἄνευ περιττῶν καὶ ἐπιτηδευμένων τρόπων προσείλκε τὰ ὄμματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐκείνων μὲν θαυμαζόντων τὸ κάλλος τὸ ἐξωγραφημένον ἐπὶ ὀλοκλήρου τοῦ προσώπου τῆς, ἐκείνων δὲ φθονουσῶν αὐτὴν καὶ θεωρουσῶν τὴν ἐμφάνισιν ταύτης ὡς τὸν πέλεκυν ὅστις κατέκοπτε πᾶσαν ἐν αὐταῖς τυχὸν ὑπάρχουσαν ὠραιότητα ἀκτίνα. Πᾶσα ἀνθρωπίνη